

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	---

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ראה אחד ששחט, אם ראהו מתחלה ועד סוף - מותר לאכול משחיטתו, ואם לאו - אסור לאכול משחיטתו.	רב נחמן אמר רב:												יב. ◊
היכי דמי? אי דידע דגמיר, למה לי ראה? ואי דידע דלא גמיר, פשיטא													יב. ◊
ואלא דלא ידע אי גמיר אי לא גמיר													יב. !
לימא: רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן													יב. ◊
הרי שמצא תרנגולת שחוטת בשוק, או שאמר לשלוחו צא שחוט, והלך ומצא שחוט - חזקתו שחוט	מי לא תניא:												יב. ◊
אלמא אמרינן: רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן, הכא נמי לימא: רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן													יב. ◊
לעולם דידע דלא גמיר, וכגון דשחט קמן חד סימן שפיר, מהו דתימא: מדהאי שפיר הך נמי שפיר, קמ"ל: האי אתרמוי איתרמי ליה, אידך שמא שהה שמא דרס.													יב. ◊
האומר לשלוחו צא ושחוט, והלך ומצא שחוט, מהו?	בעא מיניה רב דימי בר יוסף מרב נחמן:												יב. ◊
חזקתו שחוט	אמר לו: [רב נחמן]												יב. !
האומר לשלוחו צא ותרם, והלך ומצא תרום, מאי?	[בעא מיניה רב דימי בר יוסף מרב נחמן]:												יב. ◊
אין חזקתו תרום.	אמר לו: [רב נחמן]												יב. !
מה נפשך? אי חזקה שלוח עושה שליחותו, אפילו תרומה נמי ואי אין חזקה שלוח עושה שליחותו, אפילו שחיטה נמי לא	[רב דימי בר יוסף]												יב. ◊
לכי תיכול עלה כורא דמלחא	אמר לו: [רב נחמן]												יב. !
לעולם אין חזקה שלוח עושה שליחותו, ושחיטה - אי נמי דילמא אינש אחרינא שמע ואול שחט, רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן, תרומה - דילמא אינש אחרינא שמע ואול תרם, הוה ליה תורם שלא מדעת, והתורם שלא מדעת אין תרומתו תרומה.	[רב נחמן]												יב. !
לימא, רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן תנאי היא													יב. ◊
הרי שאבדו לו גדייו ותרנגוליו והלך ומצאן שחוטים	דתינא:												יב. ◊
אוסר	רבי יהודה:												יב. ◊
מתיר	רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי:												יב. ◊
נראין דברים של רבי יהודה - שמצאן באשפה, ודברי רבי חנינא בנו של ר' יוסי הגלילי - שמצאן בבית	רבי:												יב. ◊
מאי לאו בהא קמיפלגי:													יב. ◊
אמרינן רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן	דמ"ס: [רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי]												יב. ◊
לא אמרינן רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן	ומר סבר: [רבי יהודה]												יב. ◊
לא, דכולי עלמא - רוב מצויין אצל שחיטה מומחין הן, ובבית דכ"ע לא פליגי דשרי, באשפה שבשוק דכולי עלמא לא פליגי דאסור, כי פליגי - באשפה שבבית:	רב נחמן בר יצחק:												יב. !
אדם עשוי להטיל נבלתו באשפה שבבית	דמר סבר: [רבי יהודה]												יב. !
אין אדם עשוי להטיל נבלתו באשפה שבבית.	ומ"ס: [רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי]												יב. !
נראין דברי רבי יהודה שמצאן באשפה.	אמר מר, אמר רבי:												יב. ◊
מאי אשפה?													יב. ^
אילימא אשפה שבשוק													יב. !

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

חולין-הכל שוחטין	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הא אמרת: דכולי עלמא לא פליגי דאסור										ז				יב.
אלא לאו פשיטא באשפה שבבית													!	יב.
ודברי רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי שמצאן בבית		אימא סיפא:								ז				יב.
מאי בית?										ז				יב.
אילימא בית ממש										!				יב.
האמרת: דכולי עלמא לא פליגי דשרי?										ז				יב.
אלא פשיטא באשפה שבבית										!				יב.
קשיא דרבי אדרב?										ז				יב.
הכי קאמר: נראין דברי רבי יהודה לרבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי באשפה שבשוק, שאף רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי לא נחלק עליו אלא באשפה שבבית, אבל באשפה שבשוק מודי ליה, ונראין כו'.													!	יב:
חוץ מחרש שוטה וקטן, שמא יקלקלו את שחיטתן.:														יב:
שמא קלקלו לא קתני אלא שמא יקלקלו														יב:
זאת אומרת אין מוסרין להן חולין לכתחלה.		רבא:												יב:
וכלן ששחטו ואחרים רואים אותם - שחיטתן כשרה.:														יב:
מאן תנא דלא בעינן כוונה לשחיטה?													!	יב:
רבי נתן היא		רבא:												יב:
זרק סכין לנועצה בכותל והלכה ושחטה כדרכה		דתני אושעיא זעירא דמן חבריא:												יב:
מכשיר		רבי נתן:												יב:
פוסלין.		וחכמים:												יב:
הוא תני לה, והוא אמר לה: הלכה כרבי נתן.		[רבא]												יב:
והא בעינן מוליך ומביא														יב:
שהלכה ובאה כדרכה:														יב:
קטן יש לו מחשבה או אין לו מחשבה?		ר' חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:												יב:
ותיבעי ליה מעשה, מ"ש מעשה דלא קא מבעיא ליה? דתנן: יש להן מעשה, מחשבה נמי לא תיבעי ליה, דתנן: אין להן מחשבה		א"ל רבי אמי:												יב:
האלון והרמון והאגוז שחקקום תינוקות למוד בהן עפר, או שהתקינום לכף מאזנים - טמאין, מפני שיש להן מעשה ואין להן מחשבה		דתנן:												יב:
מחשבה גרידתא לא קא מיבעיא ליה, כי קא מיבעיא ליה - מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו, כגון דהוה קיימא עולה בדרום ואתיווה בצפון ושחטה, מאי? מדאתייה בצפון ושחט איכיון לה, או דילמא מקום הוא דלא איתרמי ליה?		אמר ליה: [ר' חייא בר אבא]												יב:
הא נמי אמרה רבי יוחנן חדא זימנא														יב:
המעלה פירותיו לגג מפני הכנימה וירד עליהם טל - אינן בכי יותן, ואם נתכוין לכך - הרי הן בכי יותן העלום חרש שוטה וקטן, אף על פי שנתכוונו לכך - אינן בכי יותן, מפני שיש להן מעשה ואין להן מחשבה		דתנן:												יב:
ל"ש אלא שלא היפך בהן, אבל היפך בהן - הרי זה בכי יותן		וא"ר יוחנן:												יב:

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אלא למורידין															יג
השתא דישאל מורידין, דעובדי כוכבים מבעיא?															יג
לקבל מהן קרבן	רב עוקבא בר חמא:														יג
(ויקרא א') מכס - ולא כולכם, להוציא את המומר, מכס - בכס חלקתי ולא בעובדי כוכבים.	דתניא:														יג
ממא? דלמא הכי קאמר: מישאל מצדיקי קבל, מרשיעי לא תקבל, אבל בעובדי כוכבים כלל כלל לא															יג
לא ס"ד															יג
איש - מה ת"ל איש איש? לרבות העובדי כוכבים, שנודרים נדרים ונדבות כישראל.	דתניא:														יג
ומטמאה במשא:															יג
פשיטא, כיון דנבלה היא מטמאה במשא															יג
זו מטמאה במשא, ויש לך אחרת שהיא מטמאה אפילו באהל, ואיזול? - זו תקרובת עבודת כוכבים, וכרכי יהודה בן בתירא.	רבא: הכי קתני:														יג
זו מטמאה במשא, ויש לך אחרת שהיא כזו שמתמאה במשא ואינה מטמאה באהל, ואיזול? זו תקרובת עבודת כוכבים, ודלא כר' יהודה בן בתירא	איכא דאמרי: אמר רבא, הכי קתני:														יג
מנין לתקרובת עבודת כוכבים שהיא מטמאה באהל? שנאמר: (תהלים ק"ו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת מטמא באהל, אף תקרובת עבוד' כוכבי' מטמאה באהל:	דתניא, ר' יהודה בן בתירא אומר:														יג
השוחט בלילה, וכן הסומא ששחט - שחיטתו כשרה:															יג
השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא															יג
לעולם שוחטין, בין ביום ובין בלילה, בין בראש הגג בין בראש הספינה	ורמינהי:														יג
בשאבוקה כנגדו.	רב פפא:														יג
דיקא נמי, דקתני התם דומיא דיום והכא דומיא דסומא, ש"מ:	רב אשי:														יג
השוחט בשבת וביום הכיפורים, אף על פי שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשרה:															יג
ר' הונא, דרש חייא בר אסורה באכילה ליומא, ונסבין חבירא למימר רבי יהודה היא.															יד
הי רבי יהודה?															יד
רבי יהודה דהכנה היא	ר' אבא:														יד
מחתכין את הדילועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים	דתנן: [ת"ק]														יד
אם לא היתה נבלה מערב שבת - אסורה, לפי שאינה מן המוכן	רבי יהודה:														יד
אלמא כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה, ה"נ כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה.															יד
מי דמי? התם מעיקרא מוכן לאדם והשתא מוכן לכלבים, הכא מעיקרא מוכן לאדם והשתא מוכן לאדם	א"ל אביי:														יד
מי סברת: בהמה בחייה לאכילה עומדת? בהמה בחייה לגדל עומדת.															יד
א"ה, בהמה לרבי יהודה בי"ט היכי שחטינן?															יד
עומדת לאכילה ועומדת לגדל, נשחטה - הובררה דלאכילה עומדת, לא נשחטה - הובררה דלגדל עומדת.	אמר לו: [ר' אבא]														יד
והא לית ליה לרבי יהודה ברירה															יד

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים- statement- מימרא challenge- קושיא- question- שאלה answer- תירוץ- proof- ראייה </p> <p> נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story </p> <p> מקרא- key: </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר										
מנא לן?		א									יד.
הלוקח יין מבין הכותים	אי נימא מדתניא:	!									יד.
אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	[רבי מאיר]	!	◆								יד.
אוסרין	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:	!	◆								יד.
התם כדקתני טעמא, אמרו לו לרבי מאיר: אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא שותה טבלים למפרע? אמר להן: לכשיבקע		ג									יד:
אלא מדתני אי?		!									יד.
אין אדם מתנה על שני דברים כאחד, אלא אם בא חכם למזרחה - עירובו למזרחה, למערב - עירובו למערב, ואילו לכאן ולכאן לא	דתני אי, רבי יהודה אומר:	!									יד.
מאי שנא לכאן ולכאן דלא? דאין ברירה, מזרחה ומערב נמי אין ברירה	והוינן בה:	ג									יד.
וכבר בא חכם	ואמר רבי יוחנן:	!									יד.
רבי יהודה דכלים היא	אלא אמר רב יוסף:				!						יד.
כל הכלים הניטלין בשבת - שבריהן ניטלין, ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה, שברי עריבה לכסות בהן פי חבית, שברי זכוכית לכסות בהן פי הפך	דתנן: [ת"ק]		◆	■	!						יד.
ובלבד שיהו עושין מעין מלאכתן, שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה, שברי זכוכית לצוק לתוכן שמן	רבי יהודה:		◆	■	!						יד.
מעין מלאכתן אין, מעין מלאכה אחרת - לא, אלמא כיון דלא איתכן מאתמול להך מלאכה - אסירי, הכא נמי כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה.				■	!						יד.
מי דמי? התם מעיקרא כלי והשתא שבר כלי, והוה ליה גולד ואסור, הכא מעיקרא אוכלא ולבסוף אוכל, אוכלא דאיפרת הוא, ושמענין ליה לרבי יהודה דאמר: אוכלא דאיפרת שפיר דמי	אמר ליה אבוי:			ג							יד.
אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן - אסורין	דתנן: [ת"ק]		◆	■	ג						יד.
אם לאוכלין - היוצא מהן מותר, ואם למשקין - היוצא מהן אסור	רבי יהודה:		◆	■	ג						יד.
מודה היה רבי יהודה לחכמים בסלי זיתים וענבים?	לאו אתמר עלה, אמר רב יהודה אמר שמואל:			■	!						יד.
אלמא כיון דלסחיטה קיימי יהיב דעתיה, הכא נמי כיון דלשחיטה קיימא יהיב דעתיה.				■	!						יד.
מידי הוא טעמא אלא לרב				ג							יד.
הלוק היה רבי יהודה אפילו בסלי זיתים וענבים	האמר רב:			■	ג						יד.
רבי יהודה דנרות היא	אלא אמר רב ששת בריה דרב אידי:					!					יד.
מטלטלין נר חדש אבל לא ישן, דברי רבי יהודה	דתניא:					■	!				יד.
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה - במוקצה מחמת מיאוס, מוקצה מחמת איסור מי שמעת ליה?						ג					יד.
אין						!					יד.
כל נרות של מתכת מטלטלין, חוץ מן הנר שהדליקו בו באותה שבת.	דתנן, רבי יהודה:			■	!						טו.
ודלמא שאני התם, דהוא דחי ליה בידים				ג							טו.
רבי יהודה דמבשל היא	אלא אמר רב אשי:						!				טו.
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]			◆	■	!					טו.
בשוגג - יאכל במוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:			◆	■	!					טו.

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key ■ מירא-mirah </p>		<p> חולין-הכל שוחטין מירא </p>																	
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																			
טו.	◊	!	■	◆	רבי יוחנן הסנדלר:																		
טו.	◊			ז	ונקמה במזיד ורבי מאיר																		
טו.	◊			!	לא סלקא דעתך, דקתני דומיא דיום הכפורים, מה יום הכפורים לא שנא בשוגג ולא שנא במזיד לא אכיל, אף הכא נמי לא שנא בשוגג ולא שנא במזיד לא אכיל.																		
טו.	◊			ז	ומי מצית מוקמת לה בשוגג ורבי יהודה? והא אף על פי שמתחייב בנפשו קתני?																		
טו.	◊			!	הכי קאמר: אע"פ דבמזיד מתחייב בנפשו הוא, הכא דבשוגג שחיטתו כשרה.																		
טו.	◊			ז	ונקמה כרבי יוחנן הסנדלר דאמר: לא שנא בשוגג ולא שנא במזיד לא אכיל																		
טו.	◊			!	רבי יוחנן הסנדלר קמפליג במוצאי שבת לאחרים ולא לו, תנא דידן שחיטתו כשרה קתני, לא שנא לו ולא שנא לאחרים.																		
טו.	◊			■	תני תנא קמיה דרב: המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, ומשתיק ליה רב.																		
טו.	◊			^	מאי טעמא משתיק ליה?																		
טו.				!	אילמא משום דסבירא ליה כרבי יהודה, ותנא תני כרבי מאיר																		
טו.	◊			ז	משום דסבירא ליה כרבי יהודה, מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה?																		
טו.				ז	ועוד, מי סבר לה כרבי יהודה?																		
טו.	◊			■	והאמר רב חנן בר אמי: כי מורי להו רב לתלמידיה - מורי להו כר' מאיר, וכי דריש בפירקא - דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ																		
טו.	◊			!	וכי תימא: תנא בפירקיה תנא קמיה																		
טו.	◊			ז	אטו כולי עלמא לתנא צייתי? לאמורא צייתי?																		
טו.	◊			!	רב נחמן בר יצחק: תנא, שוחט תנא קמיה דרב: השוחט בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל																		
טו.	◊			■	אמר ליה: מאי דעתך? כרבי מאיר, עד כאן לא קשרי רבי מאיר - אלא במבשל דראוי לכוס, אבל שוחט דאין ראוי לכוס לא.	[רב]																	
טו.	◊			ז	והא מתניתין דשוחט הוא, ואמר רב הונא, דרש חייא בר רב משמיה דרב: אסורה באכילה ליומא, ונסבין חבריא למימר רבי יהודה היא, הא רבי מאיר שרי?																		
טו.	◊			!	כי שרי רבי מאיר, כגון שהיה לו חולה מבעוד יום.																		
טו:	◊			ז	אי הכי, מאי טעמא דרבי יהודה דאסר?																		
טו:	◊			!	כגון שהיה לו חולה והבריא.																		
טו:				■	וכי הא דאמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רבי יצחק בר אדא אמר רב:																		
טו:	◊			■	רפ פפא: פעמים שהשוחט מותר, כגון שהיה לו חולה מבעוד יום, מבשל אסור, כגון שקצץ לו דלעת.																		
טו:	◊			■	הלכתא: השוחט לחולה בשבת - מותר לבריא באומצא, מ"ט? כיון דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, כי קא שחית אדעתא דחולה קא שחית המבשל לחולה בשבת - אסור לבריא. גזירה שמא ירבה בשבילי:																		
טו:	■				השוחט במגל יד, בצור, ובקנה - שחיטתו כשרה.																		
טו:	■				הכל שוחטין, ולעולם שוחטין, ובכל שוחטין, חוץ ממגל קציר והמגירה והשינים והציפורן, מפני שהם חונקין:																		
טו:	◊			■	השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא																		
טו:				ז	בשלמא במגל יד, דלמא אתי למעבד באידך גיסא, אלא צור וקנה לכתחלה לא?																		

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכל שוחטין בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה	ורמיניה:								⚡	◊		טו:
לא קשיא: כאן בתלוש, כאן במחובר									!	◊		טז:
השוחט במחובר לקרקע	דאמר רב כהנא:								!	◊		טז:
פוסל	רבי:								!	◊	♦	טז:
מכשיר	ר' חייא:								!	◊	♦	טז:
עד כאן לא קא מכשיר רבי חייא אלא בדיעבד, אבל לכתחלה לא.									!	◊		טז:
במאי אוקימתא? כרבי חייא ודיעבד									⚡			טז:
בכל שוחטין: בין בתלוש, בין במחובר, בין שהסכין למעלה וצואר בהמה למטה, בין שהסכין למטה וצואר בהמה למעלה	אלא הא דתניא:								⚡	◊		טז:
מני? לא רבי ולא ר' חייא, אי ר' חייא דיעבד אין, לכתחלה לא אי רבי דיעבד נמי לא									⚡	⚡		טז:
לעולם רבי חייא, ואפילו לכתחלה, והאי דקמיפלגי בדיעבד? להודיעך כחו דרבי.									!	◊		טז:
ואלא מתניתין דקתני השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא, מני? לא רבי ולא רבי חייא, אי רבי חייא אפילו לכתחלה אי רבי, דיעבד נמי לא									⚡	◊		טז:
לעולם רבי חייא, ואפילו לכתחלה, ומתניתין דקתני השוחט - רבי היא.									!	◊		טז:
קשיא דרבי אדרב:									⚡	◊		טז:
לא קשיא: כאן במחובר מעיקרו, כאן בתלוש ולבסוף חיברו.									!	◊		טז:
ומנא תימרא דשני לן בין מחובר מעיקרו לתלוש ולבסוף חיברו?									⚡	◊		טז:
השוחט במוכני - שחיטתו כשרה, במחובר לקרקע - שחיטתו כשרה, נעץ סכין בכותל ושחט בה - שחיטתו כשרה, היה צור יוצא מן הכותל או קנה עולה מאליו ושחט בו - שחיטתו פסולה	דתיניא:								!	◊		טז:
קשיין אהדדי:									⚡	◊		טז:
אלא לאו ש"מ: שאני בין מחובר מעיקרו לתלוש ולבסוף חברו, ש"מ.									!	◊		טז:
השוחט במוכני - שחיטתו כשרה.	אמר מר:									◊	◊	טז:
שחיטתו פסולה	והתניא:								⚡	◊		טז:
ל"ק: הא בסרנא דפחרא, הא בסרנא דמיא.									!	◊		טז:
הא והא בסרנא דמיא, ולא קשיא: הא בכח ראשון, הא בכח שני	ואיבעית אימא:								!	◊		טז:
האי מאן דכפתיה לחבריה ואשקיל עליה בידקא דמיא ומית - חייב, מ"ט? גירי דידיה הוא דאהני ביה וה"מ בכח ראשון, אבל בכח שני גרמא בעלמא הוא.	וכי הא דאמר רב פפא:								!	◊		טז:
מנין לשחיטה שהוא בתלוש? שנאמר: (בראשית כ"ב) ויקח את המאכלת לשחוט.	יטיב רב אחוריה דרבי חייא ורבי חייא קמיה דרבי, ויטיב רבי וקאמר:									◊		טז:
מאי קאמר?	א"ל רב לרבי חייא:									⋈		טז:
וי"ו דכתיב אאופתא קאמר.	א"ל: [רב חייא]								!	◊		טז:
והא קרא קאמר									⚡	◊		טז:
קרא וריוותיה דאברהם קמ"ל.									!	◊		טז:

Talmud Navigator

<p style="text-align: center;"> ♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p style="text-align: center;"> ■ מימרא-statement ◇ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>										
<p style="text-align: center;"> O מעשה-story < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ♦ חולקים-disputants </p>		<p style="text-align: center;"> O מעשה-story < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ♦ חולקים-disputants </p>										
מקרא-key:		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
חולין-הכל שוחטין		מאן דאמר										
מימרא												
פשיטא לי, תלוש ולבסוף חברו לענין עבודת כוכבים היו תלוש	רבא:									■	◇	זו:
המשתחוה לבית שלו אסרו	דאמר מר:									■	◇	זו:
אי ס"ד הוי מחובר, (דברים י"ב) אלהיהם על ההרים - ולא ההרים אלהיהם										■		זו:
תלוש ולבסוף חברו לענין הכשר זרעים - תנאי היא	[רבא]									■	◇	זו:
הכופה קערה על הכותל בשביל שתודה - הרי זה בכי יותן, בשביל שלא ילקה הכותל - אינו בכי יותן	דתנן:									■	◇	זו:
הא גופא קשיא, אמרת: בשביל שתודה - הרי זה בכי יותן, הא בשביל שיודה הכותל - אין זה בכי יותן, והדר תני: בשביל שלא ילקה הכותל - אינו בכי יותן, הא בשביל שיודה הכותל - ה"ז בכי יותן									⚡	■	◇	זו:
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אלעזר:	♦	!							■	◇	זו:
כולה חד תנא הוא, הא בכותל מערה, הא בכותל בנין, וה"ק: הכופה קערה על הכותל בשביל שתודה - ה"ז בכי יותן, הא בשביל שיודה הכותל - אין זה בכי יותן בד"א - בכותל מערה, אבל בכותל בנין, בשביל שלא ילקה הכותל הוא דאינו בכי יותן, הא בשביל שיודה הכותל - ה"ז בכי יותן.	רב פפא:	♦	!							■	◇	זו:
תלוש ולבסוף חברו לענין שחיטה מאי?	בעי רבא:									⋈	◇	זו:
היה צור יוצא מן הכותל, או שהיה קנה עולה מאליו ושחט בו - שחיטתו פסולה.	תא שמע:									⚡	◇	זו:
הכא במאי עסקינן - בכותל מערה.										!	◇	זו:
דיקא נמי, דקתני דומיא דקנה עולה מאליו, ש"מ.										■	■	זו:
נעץ סכין בכותל ושחט בה - שחיטתו כשרה.	ת"ש:									⚡	◇	זו:
שאני סכין, דלא מבטל ליה.										!	◇	זו:
במחובר לקרקע - שחיטתו כשרה.	ת"ש:									⚡	◇	זו:
דלמא פרושי קא מפרש לה, מאי מחובר לקרקע? סכין, דלא מבטל ליה.										!	◇	זו:
נעץ סכין בכותל ושחט בה - שחיטתו כשרה.	אמר מר:									■	◇	זו:
לא שנו אלא שהסכין למעלה וצואר בהמה למטה, אבל סכין למטה וצואר בהמה למעלה חיישינן שמא ידרוס.	רב ענן אמר שמואל:									■	◇	זו:
בין שהסכין למטה וצואר בהמה למעלה, בין שהסכין למעלה וצואר בהמה למטה	והא קתני:									⚡	◇	זו:
לצדדין קתני: סכין למטה וצואר בהמה למעלה - בתלוש, סכין למעלה וצואר בהמה למטה - במחובר.	רב זביד:									!	◇	זו:
בעופא דקליל.	רב פפא:									!	◇	זו:
ה' דברים נאמרו בקרומית של קנה: אין שוחטין בה, ואין מלין בה, ואין מחתכין בה בשר, ואין מחצצין בה שינים, ואין מקנחים בה.	רב חסדא א"ר יצחק, ואמרי לה במתניתא תנא:									■	◇	זו:
אין שוחטין בה.										■	<	זו:
בכל שוחטין: בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה	והתניא:									⚡	◇	זו:
בסימונא דאגמא.	רב פפא:									!	◇	זו:
ואין מחתכין בה בשר.										■	<	זו:
רב פפא מחתך בה קרבי דגים	[רב פפא]									⚡	◇	זו:
דויגי										!	◇	זו:

Talmud Navigator

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ⚡
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראיה- ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה- O

מקרא-key:

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבה בר רב הונא מחתך בה עופא	[רבה בר רב הונא]								ז	◊		טז:
דרכיך.									!	◊		טז:
ואין מקנחין בה.										■	<	טז:
המקנה דבבר שהאור שולטת בו - שיניו נושרות	תפוק ליה משום דאמר מר:								ז			טז:
קינוח פי מכה קאמרינן.	רב פפא:								!	◊		טז:
הכל שוחטין, ולעולם שוחטין:										■	<	טז:
הכל שוחטין - הכל בשחיטה ואפילו עוף.										■	◊	טז:
לעולם שוחטין - מאן תנא?										^		טז:
רבי ישמעאל היא	רבה:								!	◊		טז:
בא הכתוב אלא להתיר להם בשר תאווה, שבתחלה נאסר להם בשר תאווה, משנכנסו לארץ הותר להם בשר	דתניא: [רבי ישמעאל]									■	!	טז:
ועכשיו שגלו יכול יחזרו לאיסורן הראשון? לכך שנינו: לעולם שוחטין.	[רבה]								!	◊		טז:
האי לעולם שוחטין, לעולם שוחטין ואוכלין מבעי ליה	מתקיף לה רב יוסף:								ז	◊		טז:
ועוד, מעיקרא מאי טעמא איתסר? משום דהוה מקרבי למשכן, ולבסוף מאי טעמא אישחרו? דהוה מרחקי ממשכן, וכ"ש השתא דארחיקו להו טפי									ז	◊		טז:
רבי עקיבא היא	אלא אמר רב יוסף:								!	◊		יז:
(דברים י"ב) כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך - ר' עקיבא אומר: לא בא הכתוב אלא לאסור להן בשר נחירה, שבתחלה הותר להן בשר נחירה, משנכנסו לארץ נאסר להן בשר נחירה	דתניא: [ר' עקיבא]									■	!	יז:
ועכשיו שגלו יכול יחזרו להתירן הראשון? לכך שנינו: לעולם שוחטין.	[רב יוסף]									■	!	יז:
במאי קמיפלגי?										^		יז:
בשר תאווה לא איתסר כלל	רבי עקיבא סבר:								!	■	◊	יז:
בשר נחירה לא אישטרי כלל.	ר' ישמעאל סבר:								!	■	◊	יז:
בשלמא לרבי ישמעאל, היינו דכתיב: (ויקרא א') ושחט את בן הבקר, אלא לרבי עקיבא מאי ושחט?									ז	◊		יז:
קדשים שאני.									!	◊		יז:
בשלמא לרבי ישמעאל, היינו דכתיב: (במדבר י"א) הצאן ובקר ישחט להם, אלא לר' עקיבא מאי הצאן ובקר ישחט להם? ינחר להם מיבעי ליה									ז	◊		יז:
נחירה שלהן זו היא שחיתתן.									!	◊		יז:
בשלמא לר' ישמעאל, היינו דתנן: השוחט ונתנבלה בידו, והנוחר והמעקר - פטור מלכסות, אלא לר' עקיבא אמאי פטור מלכסות?									ז	◊		יז:
הואיל ואיתסר איתסר.									!	◊		יז:
בשלמא לר' עקיבא דאמר בשר תאווה לא איתסר כלל, היינו דכתיב: (דברים י"ב) אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו, אלא לרבי ישמעאל, צבי ואיל גופיה מי הוי שרי?									ז	◊		יז:
כי אסר רחמנא - בהמה דחויא להקרבה, אבל חיה דלא חויא להקרבה לא אסר רחמנא.									!	◊		יז:
אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמקן לארץ, מהו?	בעי רבי ירמיה:									^		יז:

disputants- חולקים- statement- מימרא
challenge- קושיא- question- שאלה- תירוץ- answer- תירוץ- ראייה- proof-

◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אימת?									▲			יז.
אילמא בשבע שכבשו									!		◇	יז.
השתא דבר טמא אישתרי להו, דכתיב: (דברים ו') ובתים מלאים כל טוב,									ז		◇	יז.
כתלי דחזירי	ואמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב:								ז	■	◇	יז.
בשר נחירה מבעיא?									ז			יז.
אלא לאחר מכאן									!		◇	יז.
לעולם בשבע שכבשו, כי אשתרי להו - שלל של עובדי כוכבים, דידהו לא אישתרי תיקו.	ואיבעית אימא:								!		◇	יז.
שנית הכל שוחטין ולעולם שוחטין, בכל שוחטים מאי משנית ליה?	רבא:								▲		◇	יז.
וכי תימא, בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה									!			יז.
הא דומיא דהנך קתני, אי הנך בשוחטין, האי נמי בשוחטין ואי הנך בנשחטין, האי נמי בנשחטין									ז			יז.
הכל שוחטין - הא לאתויי כותי, והא לאתויי ישראל מומר לעולם שוחטין - בין ביום, בין בלילה, בין בראש הגג, בין בראש הספינה בכל שוחטין - בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.	אלא אמר רבא:								!		◇	יז.
חזין ממגל קציר והמגירה:											■	< יז.
אבוה דשמואל פגם ושדר פגם ושדר	[אבוה דשמואל]										○	יז.
כמגירה שנינו.	שלחו ליה:										■	יז.
סכין שיש בה פגמות הרבה - תידון כמגירה, ושאין בה אלא פגימה אחת, אוגרת - פסולה, מסוכסת - כשרה.	תנו רבנן:										■	◇ יז:
היכי דמיא אוגרת, היכי דמיא מסוכסת?									▲			יז:
אוגרת - משתי רוחות, מסוכסת - מרוח אחת.	רבי אליעזר:								!		◇	יז:
מאי שנא משתי רוחות? דמורשא קמא מחליש ומורשא בתרא בזע, מרוח אחת נמי חורפא דסכינא מחליש ומורשא בזע									ז		◇	יז:
דקאים ארישא דסכינא.									!		◇	יז:
סוף סוף כי אזלא מחלשא כי אתא בזע									ז			יז:
כגון שהולך ולא הביא.									!		◇	יז:
ג' מדות בסכין:	רבא:										■	◇ יז:
אוגרת - לא ישחוט, ואם שחט - שחיטתו פסולה											■	◇ יז:
מסוכסת - לא ישחוט בה לכתחלה, ואם שחט - שחיטתו כשרה											■	◇ יז:
עולה ויורד בסכין - שוחט בה לכתחלה.											■	◇ יז:
מסוכסת - פסולה	א"ל רב הונא בריה דרב נחמיה לרב אשי: אמרת לן משמיה דרבא:										■	יז:
מסוכסת - כשרה	והא תניא:										ז	◇ יז:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא-key:	חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר									
	לא קשיא: כאן שהוליד והביא, כאן שהוליד ולא הביא.									!	◊
	דמיא לסאסאה, מאי?	אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:								^	◊
	מאן יהיב לן מבשריה ואכלינן.	אמר ליה: [רב אשי]								!	◊
	מנין לבדיקת סכין מן התורה? שנאמר: (שמואל א' י"ד) ושחטתם בזה ואכלתם.	רב חסדא:									■
	פשיטא, כיון דכי נקב טריפה									ז	
	בעיא בדיקה לחכם קאמרינן.									!	◊
	לא אמרו להראות סכין לחכם אלא מפני כבודו של חכם	והאמר רבי יוחנן:								ז	◊
	מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא הוא.									!	◊
	בדקי לה בשימשא.	במערבא								■	◊
	בדקו לה במיא.	בנהרדעא								■	◊
	בדק לה בריש לישניה.	רב ששת								■	◊
	בדק לה בחוט השערה.	רב אחא בר יעקב								■	◊
	בישרא אכלה בישרא לבדקה.	בסורא אמרי:								■	◊
	צריכא בדיקה אבישרא ואטופרא (ואתלתא רוחתא) (מסורת הש"ס: [ואתרי גיטני])	רב פפא:								■	◊
	צריכא בדיקה אבישרא ואטופרא ואתלתא רוחתא	אמר ליה רבינא לרב אשי, אמר לן רב סמא בריה דרב משרשיא משמך דאמרת ליה								■	◊
	אבישרא ואטופרא אמרי, ואתלתא רוחתא לא אמרי.	אמר ליה: [רב אשי]								■	◊
	אבישרא ואטופרא ואתלתא רוחתא אמרי, משמיה דרבא לא אמרי.	איכא דאמרי: [רב אשי]								■	◊
	רבינא ורב אחא בריה דרבא הוו יתבי קמיה דרב אשי, אייתו סכין לקמיה דרב אשי לבדקה										○
	אמר ליה לרב אחא בריה דרבא: בידקא	[רב אשי]									○
	בדקה אטופרא ואבישרא ואתלתא רוחתא	[רב אחא בריה דרבא]									○
	אמר ליה לרב אחא בריה דרבא: בידקא	[רב אשי]									○
	בדקה אטופרא ואבישרא ואתלתא רוחתא	[רב אחא בריה דרבא]									○
	יישר, וכן אמר רב כהנא.	אמר ליה: [רב אשי]									○
	אטופרא ואבישרא צריכא, אתלתא רוחתא לא צריכא	רב יימר:									◊
	ליבן סכין ושחט בה - שחיטתו כשרה, שחידודה קודם לליבונה	מי לא א"ר זירא אמר שמואל:									◊
	האיכא צדיין	וקשיא לן:								ז	
	בית השחיטה מרווח רווח	ואמרינן:								!	◊
	הכא נמי בית השחיטה מרווח רווח.										◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
שלש פגימות הן: פגימת עצם בפסח, פגימת אוזן בבכור, פגימת מום בקדשים	רב הונא בר רב קטינא אמר רבי שמעון בן לקיש:														◆	◇							יז:
אף פגימת סכין.	ורב חסדא:														◆	◇							יז:
ואידך?															⚡								יז:
בחולין לא קא מיירי.	[רבי שמעון בן לקיש]														!	◇							יז:
וכולן, פגימתן כדי פגימת המזבח.															■	◇							יז:
וכמה פגימת המזבח?															^								יח:
כדי שתחגור בה צפורן.															!	◇							יח:
כמה פגימת המזבח?	מיתיבי:														⚡	◇							יח:
טפח	ר' שמעון בן יוחאי:	◆	■	■	■										⚡	◇							יח:
כזית	ר"א בן יעקב:	◆	■	■	■										⚡	◇							יח:
לא קשיא: הא בסידא, הא באבנא.															!	◇							יח:
האי טבחא דלא סר סכינא קמי חכם - משמתינן ליה	רב הונא:															■	◇						יח:
מעברינן ליה, ומכרוזינן אבשריה דטרפה היא.	רבא:															■	◇						יח:
ולא פליגי: כאן בשנמצאת סכינו יפה, כאן בשלא נמצאת סכינו יפה.																■	◇						יח:
היכא דלא נמצאת סכינו יפה ממסמס ליה בפרתא, דאפי' לעובד כוכבים נמי לא מזדבן.	רבינא:															◆	◇						יח:
ההוא טבחא דלא סר סכינו קמיה דרבא בר חנינא, שמתיה ועבריה ואכריז אבשריה דטרפה היא	[רבא בר חנינא]															○	◇						יח:
אקלעו מר זוטרא ורב אשי לגביה, אמר להו: ליעיינו רבה במלתיה, דתלו ביה טפלי	[רבא בר חנינא]															○	◇						יח:
בדקה רב אשי לסכיניה ונמצאת יפה, ואכשריה.	[רב אשי]															○							יח:
אמר ליה מר זוטרא: ולא ליחוש מר לסבא?	[מר זוטרא]															○							יח:
א"ל: שלחותיה קא עבדינן.	[רב אשי]															○							יח:
שן תלושה וצפורן תלושה - מותר לשחוט בה לכתחלה.	רבה בר הונא:															■	◇						יח:
חוץ ממגל קציר והמגירה, והשינים והצפורן, מפני שהן חונקין	והא אנו תנן:															■	⚡	◇					יח:
שן אשן לא קשיא: הא בחדא, הא בתרתי:																!	◇						יח:
צפורן אצפורן לא קשיא: הא בתלושה, הא במחוברת:																!	◇						יח:
השוחט במגל קציר בדרך הליכתה																	■						יח:
פוסלין	ב"ש:															◆	■	◇					יח:
מכשירין.	ב"ה:															◆	■	◇					יח:
ואם החליקו שיניה - הרי היא כסכין:																	■						יח:
אף כשהכשירו ב"ה, לא הכשירו אלא לטהרה מידי נבילה, אבל באכילה אסורה.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:																■	◇					יח:

Talmud Navigator

<p style="text-align: center;"> ◆ חולקים-disputants ⚡ מימרא-statement ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ⚡ קושיא-challenge < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment ^ שאלה-question O מעשה-story ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof </p>												
מקרא-key:	מאן דאמר	חולין-הכל שוחטין										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיקא נמי, דקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ולא קתני ב"ש אוסרין וב"ה מתירין.	רב אשי:										■	■
ולטעמך, ליתני: ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין אלא, פוסלין ומכשירין ואוסרין ומתירין חדא מילתא היא:											⚡	◇
השוחט מתוך הטבעת ושיר בה מלא החוט על פני כולה - שחיתתו כשרה	ר' יוסי בר' יהודה:											■
מלא חוט על פני רובה:												■
הלכה כר' יוסי בר' יהודה, ואף ר' יוסי בר' יהודה לא אמר אלא בטבעת הגדולה, הואיל ומקפת את כל הקנה, אבל בשאר טבעות לא.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◇
ובשאר טבעות לא?												⚡
השוחט בשאר טבעות, אע"פ שאין מקיפות את כל הקנה, הואיל ומקיפות את רוב הקנה - שחיתתו כשרה	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר:										⚡	◇
ומגרמת פסולה	[רבנן]											◇
על מוגרמת שהיא כשרה	העיד רבי חנינא בן אנטיגנוס:											◇
רבי יוסי בר יהודה תרתי קאמר, רב ושמואל סברי כותיה בחזא ופליגי עליה בחזא.	רב יוסף:											◇
והא לא אמר קאמר?												⚡
הכי קאמר: הלכה כמותו בטבעת הגדולה, ואין הלכה כמותו בשאר טבעות.												◇
כי סליק רבי זירא אכל מוגרמת דרב ושמואל	[רבי זירא]											○
אמרי ליה: לאו מאתריה דרב ושמואל את?												○
אמר להו: מאן אמרה? יוסף בר חייא, יוסף בר חייא מכולי עלמא גמיר.												○
שמע רב יוסף איקפד, אמר: אנה מכולי עלמא גמירנא? אנה מרב יהודה גמירנא, דאפי' ספיקי דגברי גריס,												○
שלשה מתירין את הבכור במקום שאין מומחה.	ואמרו ר' יהודה אמר ר' ירמיה בר אבא, ספק											○
ור' זירא לית ליה נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם?												⚡
הני מילי מבבל לבבל ומארץ ישראל לארץ ישראל, אי נמי מארץ ישראל לבבל, אבל מבבל לארץ ישראל, כיון דאנן כייפינן להו עבדינן כוותיהו.	אביי:											◇
אפילו תימא מבבל לארץ ישראל, הני מילי היכא דדעתו לחזור, ר' זירא אין דעתו לחזור הוה.	רב אשי:											◇
והא רבנן דאתו ממחוז אמרי, אמר רבי זירא משמיה דרב נחמן: מוגרמת כשרה	אמר ליה אביי לרב יוסף:											⚡
נהרא נהרא ופשטיה.	א"ל: [רב יוסף]											⚡
אכשר בחזא דכובעא	רבי שמעון בן לקיש:										◆	■
גיסא גיסא.	קרי עליה רבי יוחנן:										◆	■
פגע בחיטי - טרפה.	רב פפי משמיה דרבא:											■
פגע ונגע בהן, דכתיב: (מלכים א' ב') ויפגע בו וימת, או דלמא פגע ולא נגע, דכתיב: (בראשית ל"ב) ויפגעו בו מלאכי אלהים?	איבעיא להו:											^
שייר בחיטי - כשרה.	איתמר, רב פפא משמיה דרבא:											◆
שייר בחיטי - כשרה.	הוה קאימנא קמיה דר' אבהו, תיבא ליה ר' אשי.											◆
שייר בחיטי - כשרה.	אמר לי רב שמן מסוברא, תיבא ליה ר' אשי.											◆

disputants-חולקים-♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה-O	statement-מימרא-■ challenge-קושיא-?; question-שאלה-^ answer-תירוק-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										יה:				
פגע בחיטי - כשרה, שייר בחיטי - טרפה.	מר בר רב אשי:																
והלכתא: משיפוי כובע ולמטה - כשרה, והיינו דשייר בחיטי.																	